

Blahme: Lige overfor den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at i Udvalgsbetænkningen i Fjor hed det netop, at „hvis en Besætning af det Offentlige har været afspærret, og det endelig viser sig, at den formodede smitsomme Sygdom ikke har været tilstede, bliver paa samme Maade at vurdere og godtgjøre Gieren det Tab, han maatte have lidt ved de tagne Forholdsregler“, og ligeledes havde Udvalget henstillet, at de Tab maatte godtgjøres Gieren, som han havde ved Afspærringen, deriblandt det, der blev nævnt af det ærede Medlem, hvis han staar med en Besætning af Fedetreatureur og pludselig bliver forhindret fra at afsætte og realisere dem. Det er et Tab, som ubetinget bør erstattes, da det sker i det Offentliges Interesse, og der kunde vel næppe være Tvivl om, at den paagældende Mand, som det ærede Medlem fra Bælum (S. Pederfen) nævnedes, ogsaa ved at henvende sig til Staten maatte kunne faae Erstatning for de Tab, der i det Offentliges Interesse ere blevne paaførte ham. Med Hensyn til Lovforslagets § 8 skal jeg yderligere bemærke, at der foreslog Udvalget ligeledes, at der skulde tilføies, at Erstatningen skulde fortales, forsaavidt det var forsættelig eller ved Skodesløshed, at Gieren ved sit Forhold havde givet Anledning til Sygdommen, og det synes ogsaa at være rimeligt, at Paragrafen redigeres saaledes. Endelig vil jeg henlede Ministerens Opmærksomhed paa en Bestemmelse i § 8, som jeg glemte at omtale før, nemlig at enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er besægt med Snive eller Springorm, skal dræbes. Det er i sin Orden, og den slutter sig til andre Bestemmelser i Loven, men der er een Ting, der maa bemærkes ved den følgende Bestemmelse, som lyder saaledes: „Opstaar der Mistanke om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun, iaa fremt Veterinær-fyhus eller det veterinaire Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Bished i Sagen“. Men saa bliver Spørgsmaalet: Hvor længe skulle de Heste staa, inden der kommer Bished i Sagen? Snive kan ikke paavises, før et bestemt Tidsrum er forløbet, efter at Smitten er bragt ind i Besætningen, og en Gier kan saaledes være udsat for at faae hele sin Besætning, baade sunde og syge Dyr, afspærret, udiat for, at man negter ham at bruge den, og at man negter ham Ret til at gaa over alfar Bei med de maatte sunde Heste. Der kan forløbe 3—4 Maanedes, inden man beslutter sig til

at nedslaa Hestene. Der er ikke sat nogen Tidsgrændse, og det synes dog billigt, naar en Besætning mistænkes for at være smittet af Snive, at der saa sættes en Tidsgrændse, efter hvilken Gieren kan fordre, at man enten erklærer den for sund, eller at Staten lader et Dyr nedslaa for at komme til Bished, om der virkelig er Sygdom tilstede eller ikke. Det er kun disse Par Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det er med Rette fra flere Talere blevet sagt, at det er et Lovforslag af overordentlig stor Betydning for Landbruget, ja, man kan sige for hele Samfundet. Men naar man nu ser, hvorledes Lovforslaget vil løse denne meget vigtige Opgave, selv om de Vædringsforslag blive vedtagne, som Udvalget stillede i Fjor, saa synes det mig ikke fuldstændig tilfredsstillende. Hovedprincippet i Loven maa være dette, at Staten, hvor den tillægger sig Raadighed over Enteltmands Dyr og Eiendele og derved paafører ham Tab, ogsaa i det Almindeliges Interesse maa bære Udgifterne; men det er ikke saa nær gennemført i alle de Forhold, som Lovforslaget omhandler. Saaledes som jeg har kunnet læse Lovforslaget, hersker der desuden Uklarhed paa mange Punkter. Jeg skal omtale enkelte Punkter af Lovforslaget. Naar der i § 8, der omhandler Konstateringen af Sygdommens Tilstedeværelse, Taxationen og Erstatningen, er bestemt, at vedkommende Gier har Ret til for egen Regning at tilkalde en Dyrlæge til at være til Stede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Sygdommen er til Stede eller ei, da er der ikke Noget at sige dertil, men videre bestemmes det saa med Hensyn til Taxationen, at den skal ske ved 3 af Politimesteren udvalgte Mænd. Han kan altsaa tage, hvem han vil, det er overladt til hans Vilkaarlighed, Gieren staa værgeløs, og er han misfornøiet, kan han ikke faae Taxationen omstødt. Jeg mener, at der i alt Fald burde staa uvillige Mænd — thi selv Dyrlægen, som har havt med Sagen at gjøre og derved saa at sige er Part i Sagen, har Politimesteren jo Ret til at vælge. Om man end ikke vil gaa saa vidt, som der maatte kunde være Grund til, nemlig at lade Amtsraadet vælge disse Mænd, saaledes at der blev faste Taxationsmænd i dette Forhold, som i saa mange andre, og da dette maatte kan medføre visse Ulemper, som ikke kunne overvindes, saa mener jeg dog, at det i det Mindste maa være uvillige Mænd. I § 10 under B. siges der, at det med Hensyn til visse Sygdomme gjøres Gierne til